

Баранник Сергій Іванович

Професор кафедри
загальної хірургії
ДЗ «Дніпропетровська
медична академія МОЗ України»
Доктор медичних наук,
професор

способу руйнування надвеликих каменів нирок і вдосконалення способів контактної та дистанційної літотрипсії в лікуванні сечокам'яної хвороби. Ретельне вивчення фізико-механічних характеристик сечових каменів і можливостей впливу на їх міцність дало можливість створити оригінальну технологію контактної та дистанційної літотрипсії. Розроблені та впроваджені способи руйнування сечових каменів мають високу ефективність, значно скорочують кількість можливих ускладнень, а також дозволяють більше ніж утричі зменшити енерговитрати при їх використанні.

За розробки у вказаній галузі С. І. Баранник отримав авторське свідоцтво на наукове відкриття «Свойство камней почек как биологических объектов проявляют упруго-вязко-пластические деформации» (диплом на наукове відкриття № 126, РФ). Перша в Україні монографія «Дистанционная литотрипсия», автором якої є Сергій Іванович, відзначена Дипломом Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України як найкраще наукове видання (1997). Нагороджений пам'ятною медаллю Російської академії істотних наук «Автору научного открытия» (1999).

У галузі хірургії на основі вивчення сироваткового інтерлейкіну-6, як прогностичного маркера, С. І. Баранник розробив і впровадив алгоритм прогнозування перебігу та розвитку ускладнень гострого панкреатиту (2010). У співавторстві створив спосіб визначення груп крові за системою АВО з використанням імітаторів цільної крові та ізогомаглітинуючих сироваток, які вирізняються тривалим строком активності, дають змогу відпрацьовувати практичні навички з визначення груп крові без використання цілісної крові (2017).

Опублікував понад 370 наукових праць, серед них (у співавторстві) 3 монографії, 3 навчальні посібники з невідкладної урології та хірургії, 2 підручники «Хірургія». Автор 18 свідоцтв на винаходи і патенти, 1 наукового відкриття.

С. Баранник з інженером Є. Іжкіним за пультом літотриптора «Урат-П»

Народився 25 грудня 1953 р. в м. Дніпродзержинську (нині — Кам'янське) Дніпропетровської області. Вищу освіту здобував у Дніпропетровському ордена Трудового Червоного Прапора медичному інституті, лікувальний факультет якого закінчив у 1977 р.

Після завершення навчання в інтернаті за спеціальністю «Хірургія», з 1978 р. працював ординатором урологічного відділення Дніпропетровської обласної клінічної лікарні імені І. І. Мечникова, а з 1990 р. — завідувачем відділення рентген-ударної літотрипсії цієї ж лікарні. З 1991 р. працює у Дніпропетровському медичному інституті (з 1994 р. — Дніпропетровська державна медична академія). У 1991–1995 рр. обіймав посаду асистента, а в 1995–1999 рр. — доцента кафедри урології. З 1999 р. дотепер є професором кафедри хірургічних хвороб (з 2005 р. — кафедра загальної хірургії) ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України».

Заочно закінчивши аспірантуру при кафедрі урології Дніпропетровського медичного інституту, в 1986 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Влияние прекращения почечного кровообращения на функцию почек». Дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора медичних наук захистив у 1997 р. на тему «Нові способи підвищення ефективності дистанційної ударно-хвильової літотрипсії в лікуванні сечокам'яної хвороби». Вчене звання професора С. І. Бараннику присвоєно в 2004 р.

Має вищу кваліфікаційну категорію за спеціальністю «Урологія». Член Асоціації урологів України, Асоціації хірургів України, входить до складу редакційної колегії українського науково-практичного журналу урологів, андрологів, нефрологів «Урологія».

Сфера наукових інтересів професора: в урології — оперативна урологія, сечокам'яна хвороба, особливості функціонування парних органів; у хірургії — невідкладна хірургія захворювань органів черевної порожнини. Науковець зробив вагомий внесок у комплексне вивчення функціонального і морфологічного стану нирок в умовах однобічного тимчасового і повного припинення кровообігу, а також у вивчення характеру динамічних змін функціонування нирок і формування компенсаторних реакцій в умовах теплової та холодової ішемії. Визначено особливості перебігу цих реакцій в умовах однобічного ураження нирок, розроблено способи їх періопераційної корекції. Також встановлено зміни ренін-ангіотензин-альдостеронової системи в умовах однобічного порушення кровотоку однієї з нирок, що дають змогу оцінити їх вплив на формування ренальної гіпертензії. Значні результати отримано щодо впровадження у практику інтраопераційного невибухового